

Nước Rơi Thẳng Đường Mưa

Mưa sang ngày Thứ Năm. Mưa qua ngày Thứ Sáu. Mưa thôi, không có bão...là mưa, mưa-không-bay...

Mưa suốt cả tuần nay. Chim đi đâu hết cả? Cây mùa Đông không lá. Hoa mùa Đông không hoa...

Cái lạnh đã buốt da, bây giờ buốt tới thịt. Thương quá môi con nít, tím hờm, đôi khi run...

Người lớn có người ôm / cái mền cho đỡ lạnh. Phone, cái chuông đặc quánh (chắc đồng đá hết ròi?).

Không ai nói một lời...Xe ngoài đường cũng vắng. Khác hẳn những ngày nắng...đi làm để khoe xe...

Nhà Thờ, Chùa im khe. Nước không là nguồn sống. Trang Kinh nằm bất động...không có gió để bay!

Thế là suốt tuần nay, mưa từng ngày cho đủ / lời khẩn cầu hôm nọ: Lạy Trời Cho Có Mưa!

Mưa từ sáng tới trưa. Mưa xế chiều tới tối . Chim có về: mất lối! Người có về: Mất Quê...

*Bờ sông ở bên tê, ở bên nì, cũng vậy...
Ai xa hời mười bậy, bây chừ...Mưa Ra Sao?*

Một câu hỏi...ngọt ngào. Chuông Giáo Đường không đổ...Những ngày mưa không gió, nước rơi thẳng đường mưa...

Trần Vấn Lệ